ARREST VAN HET HOF
12 februari 1987 *

In zaak 181/85,

Franse Republiek, vertegenwoordigd door G. Guillaume als gemachtigde, bijgestaan door A. Sortais en R. Abraham als plaatsvervangend gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Franse ambassade, 9, boulevard Prince Henri,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur J.-Cl. Séché als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

ondersteund door

Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, vertegenwoordigd door S. J. Hay als gemachtigde, bijgestaan door D. A. Wyatt, advocaat bij de balie van Engeland en Wales, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Britse ambassade, 28, boulevard Royal,

interveniënt,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van de op artikel 46 EEG-Verdrag gebaseerde verordening nr. 644/85 van de Commissie van 12 maart 1985 (PB 1985, L 73, blz. 15) tot wijziging van verordening nr. 2541/84 (PB 1984, L 238, blz. 16), houdende vaststelling van een compenserende heffing op de invoer van in Frankrijk uit landbouwprodukten verkregen ethylalcohol die in andere Lid-Staten wordt ingevoerd,

wijst

* Procestaal: Frans.

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, president, Y. Galmot en C. Kakouris, kamerpresidenten, G. Bosco, T. Koopmans, U. Everling, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida en G. C. Rodríguez Iglesias, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: D. Louterman, administrateur

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling van 6 november 1986,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 16 december 1986,

het navolgende

Arrest

1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 4 juni 1985 heeft de Franse Republiek krachtens artikel 173, eerste alinea, EEG-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van verordening nr. 644/85 van de Commissie van 12 maart 1985 (PB 1985, L 73, blz. 15) tot wijziging van verordening nr. 2541/84 van de Commissie van 4 september 1984 houdende vaststelling van een compenserende heffing op de invoer van in Frankrijk uit landbouwprodukten verkregen ethylalcohol die in andere Lid-Staten wordt ingevoerd (PB 1984, L 238, blz. 16).

2 Voor de betrokken bepalingen van gemeenschapsrecht en de middelen en argumenten van partijen wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting. Deze elementen uit het dossier worden hierna slechts weergegeven voor zover dit noodzakelijk is voor de redenering van het Hof.

3 In de onderhavige zaak moet worden uitgemaakt, of de Commissie artikel 46 EEG-Verdrag correct heeft toegepast. Volgens dit artikel kan een compenserende

heffing door de Commissie worden vastgesteld en door de Lid-Staten worden toegepast op de invoer van een produkt dat onder een nationale marktorganisatie valt of onder een binnenlandse regeling van gelijke werking welke een gelijksoortige produktie in een andere Lid-Staat bij de mededinging nadelig beïnvloedt.

4 In dit verband dient erop te worden gewezen, dat de Commissie bij verordening nr. 2541/84 — waartegen de Franse regering niet binnen de gestelde termijn is opgekomen — de compenserende heffing over de betrokken produkten krachtens artikel 46 EEG-Verdrag had bepaald op 0,04 Ecu per % vol/hl, terwijl het bedrag van deze heffing bij de omstreden verordening nr. 644/85 op 0,075 Ecu per % vol/hl is gebracht.

5 Als eerste middel wordt door de Franse regering aangevoerd dat het besluit van de Commissie om het oorspronkelijke tarief van de compenserende heffing te verhogen, op een materiële fout berust. De Commissie zou er namelijk van uit zijn gegaan, dat het bij verordening nr. 2541/84 vastgestelde tarief de Franse uitvoer van niet gedenatureerde ethylalcohol uit landbouwprodukten niet had beïnvloed, terwijl de statistieken op een aanzienlijke daling van deze uitvoer voor de periode na september 1984 wezen.

6 Ten aanzien van dit middel moet vooreerst worden opgemerkt, dat ingevolge artikel 5, lid 1, van verordening nr. 2541/84, dat bij verordening nr. 644/85 niet is gewijzigd, de Lid-Staten iedere maand „voor de voorafgaande maand, aan de Commissie mededeling doen, met vermelding van de betrokken hoeveelheden, van de ontwikkeling:

a) van de prijzen franco grens die zijn genoteerd voor ingevoerde alcohol, onderverdeeld naar

— de soort alcohol (synthetische alcohol of alcohol uit landbouwprodukten; in het tweede geval moet de hoeveelheid worden onderverdeeld in gedenatureerde en niet-gedenatureerde alcohol),

en

— het land van uitvoer;

b) de op hun respectieve markten voor binnenlandse alcohol toegepaste prijzen franco gebruiker, onderverdeeld naar de verschillende gebruiksdoeleinden".

7 Met name aan de hand van deze gegevens, die haar overeenkomstig het bepaalde in lid 1 worden verstrekt, houdt de Commissie overeenkomstig voornoemd artikel 5, lid 2, de ontwikkeling van het handelsverkeer in de aan de verordening onderworpen produkten voortdurend in het oog en past zij de compenserende heffing aan, wanneer de elementen die voor de vaststelling ervan in aanmerking zijn genomen aanzienlijke wijzigingen hebben ondergaan.

8 In het kader van dit inlichtingensysteem, waarvan de wettigheid door de Franse regering niet wordt betwist, was de Commissie derhalve gehouden om bij de beoordeling van de ontwikkeling van het handelsverkeer in ethylalcohol van Franse oorsprong uit te gaan van de door de andere Lid-Staten verstrekte invoerstatistieken en niet van de uitvoerstatistieken, die de Franse Republiek niet verplicht was te verstrekken en die zij trouwens vóór de vaststelling van verordening nr. 644/85 ook niet heeft verstrekt.

9 Rekening houdend met de kenmerken van dit systeem, moet worden nagegaan of de Commissie de statistieken die haar krachtens artikel 5 van verordening nr. 2541/84 zijn voorgelegd door de Lid-Staten die uit Frankrijk afkomstige niet-gedenatureerde ethylalcohol uit landbouwprodukten invoeren, correct heeft beoordeeld.

10 Dienaangaande moet worden opgemerkt dat blijkens de door de invoerende Lid-Staten verstrekte statistieken, volgens welke in de periode waarin verordening nr. 2541/84 werd toegepast, de omvang van de invoer in deze Lid-Staten „geen dalende tendens vertoonde", de Commissie op goede gronden mocht aannemen dat het oorspronkelijke tarief van de compenserende heffing niet hoog genoeg was om de stijging van de Franse uitvoer naar de andere Lid-Staten van niet-gedenatureerde ethylalcohol uit landbouwprodukten binnen de perken te houden.

11 Het eerste middel van de regering van de Franse Republiek moet derhalve worden verworpen.

12 Met haar tweede middel betoogt de regering van de Franse Republiek, dat bij de berekening van de heffing de vaststelling van de Franse exportprijs — overeenkomstig de vierde overweging van de considerans van verordening nr. 2541/84 — aan de hand van „de laagste prijs franco grens tegen welke representatieve hoeveelheden niet-gedenatureerde Franse alcohol op de markt van de andere Lid-Staten worden aangeboden", willekeurig is, doordat op de alcoholmarkt in feite verscheidene categorieën alcohol met verschillende kenmerken en verschillende prijzen worden verkocht.

13 De Commissie heeft hiertegen aangevoerd, dat het onmogelijk was om de Franse prijzen, onderscheiden naar de verschillende categorieën alcohol of naar het eindgebruik van de alcohol, te vergelijken met de prijzen die in de invoerende Lid-Staten werden toegepast, daar de Lid-Staten geen cijfers konden voorleggen aan de hand waarvan een dergelijke vergelijking mogelijk was. Zij is overigens van mening dat, zelfs al waren er in de Lid-Staten verschillende markten naar gelang van de verschillende categorieën alcohol, deze niet rechtstreeks vergelijkbaar zouden zijn, aangezien in sommige Lid-Staten de prijzen afhankelijk zijn van het gebruik dat van de alcohol wordt gemaakt en in andere van de intrinsieke kwaliteiten van het produkt.

14 Om een uitspraak te kunnen doen over de gegrondheid van dit middel moet worden uitgemaakt of de Commissie, door voor de berekening van de heffing een methode vast te stellen die is gebaseerd op één prijs bij uitvoer, terwijl er verschillende prijzen bestaan naar gelang van de onderscheiden categorieën alcohol, de grenzen van haar beoordelingsbevoegdheid heeft overschreden of een rechtsdwaling heeft begaan.

15 Daartoe moet derhalve worden onderzocht, of met de door de Commissie gekozen methode de door artikel 46 EEG-Verdrag nagestreefde doelstellingen kunnen worden bereikt. Gelet op de overwegingen van partijen, moet worden aangenomen dat deze doelstellingen kunnen worden bereikt met de methode waarbij wordt uitgegaan van de laagste prijs franco grens, aangezien men daarmee ontkomt aan een uiterst ingewikkeld systeem van inzameling van gegevens en berekening, dat de vaststelling van de in voornoemd artikel voorziene maatregelen zou vertragen.

16 Verder verwijt de Franse regering de Commissie, dat zij geen rekening heeft gehouden met de exporten die hetzij wegens een bijzonder hoge prijs hetzij wegens een bijzonder hoge kwaliteit, tot uiting komend in het prijsniveau, een uitzonderlijk karakter vertonen.

17 Op dit punt kan worden volstaan met erop te wijzen, dat de door de Commissie in aanmerking genomen laagste prijs franco grens betrekking heeft op representatieve hoeveelheden niet-gedenatureerde ethylalcohol uit landbouwprodukten en dat de Franse regering niet heeft aangetoond, dat zulks niet het geval is. Het tweede middel moet derhalve eveneens worden verworpen.

18 Met haar derde middel betoogt de regering van de Franse Republiek, dat de vierde overweging van de considerans van verordening nr. 2541/84 op verkeerde premisses berust, waar zij voorziet in een vergelijking tussen de prijs bij uitvoer en „een evenwichtsprijs... die zonder concurrentievervalsing normaal zou zijn voor niet-gedenatureerde binnenlandse alcohol op de markten van de Gemeenschap", terwijl de marktprijs voor alcohol varieert naar gelang van de Lid-Staten.

19 De Commissie merkt terecht op dat de door haar gekozen methode, te weten de vaststelling van één evenwichtsprijs — waarmee kan worden voorkomen dat een evenwichtsprijs moet worden vastgesteld voor elke Lid-Staat, hetgeen bovendien voor de handel in Franse alcohol tussen twee andere Lid-Staten dan Frankrijk aanpassingen (aanvulling of teruggave van het teveel geïnde) zou vereisen —, geschikt is ter bereiking van en evenredig is aan de door artikel 46 nagestreefde doelstellingen, daar als theoretische evenwichtsprijs voorzichtigheidshalve een prijs onderaan in de reeks van mogelijkheden is gekozen.

20 Bijgevolg moet het derde middel eveneens worden verworpen.

21 Met haar vierde middel betoogt de regering van de Franse Republiek, dat het onjuist is om voor de berekening van de in de vierde overweging van verordening nr. 2541/84 genoemde evenwichtsprijs uit te gaan van de prijsevolutie van suiker-

rietmelasse, daar de prijs van suikerrietmelasse niet van invloed is op de produktieprijzen van de communautaire alcohol, die hoofdzakelijk uit suikerbietmelasse wordt bereid.

22 In dit verband moet worden vastgesteld dat, naar de Commissie terecht heeft opgemerkt, de prijs van suikerbietmelasse en de prijs van suikerrietmelasse de neiging vertonen in dezelfde richting te evolueren; dit blijkt uit de statistische gegevens over de periode december 1984 tot mei 1986, die de Commissie in de loop van de procedure heeft overgelegd en waartegen de Franse regering tijdens de mondelinge behandeling geen nuttig verweer heeft weten te voeren. Het moet derhalve toelaatbaar worden geacht, dat bij de berekening van de evenwichtsprijs voor alcohol wordt uitgegaan van de prijs van ingevoerde suikerrietmelasse, ook al wordt suikerrietmelasse slechts in beperkte mate gebruikt voor de bereiding van de alcohol.

23 Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd, dat de Commissie het recht had, bij de berekening van de evenwichtsprijs van alcohol uit te gaan van de prijs van suikerrietmelasse, en dat het in dit verband opgeworpen middel derhalve moet worden verworpen.

24 Met haar vijfde middel betoogt de regering van de Franse Republiek dat artikel 1, lid 1, sub b, van verordening nr. 2541/84, zoals gewijzigd bij verordening nr. 644/85, volgens welke de heffing wordt toegepast tenzij de alcohol is gedenatureerd „overeenkomstig de in Frankrijk ter zake geldende voorschriften", niet in overeenstemming is met artikel 46 EEG-Verdrag, daar de heffing aldus zelfs alcohol treft die bestemd is om in een andere Lid-Staat te worden gedenatureerd of die in Frankrijk is gedenatureerd overeenkomstig de in een andere Lid-Staat geldende voorschriften.

25 Dienaangaande moet worden vastgesteld, dat een vrijstelling van de heffing voor alcohol uit landbouwprodukten die na invoer vanuit Frankrijk in een andere Lid-Staat is gedenatureerd, verlegging van het handelsverkeer op het gebied van alcohol bestemd voor gebruik na denaturering had kunnen bevorderen en op dit gebied de werking van de compenserende heffing zou hebben verminderd.

26 Voor Franse alcohol die in Frankrijk overeenkomstig in de andere Lid-Staten geldende voorschriften zou zijn gedenatureerd, kon niet in een vrijstelling worden voorzien, daar de vraag of alcohol al dan niet is gedenatureerd, enkel kan worden beantwoord aan de hand van de wettelijke regeling van het land van uitvoer en de in casu toepasselijke Franse wettelijke regeling geen andere denatureringsprocédés erkent dan die waarin zij zelf voorziet.

27 Mitsdien moet het vijfde middel eveneens worden verworpen.

28 In haar zesde middel beroept de regering van de Franse Republiek zich op onwettigheid van de bepaling volgens welke de heffing eenvormig wordt toegepast op alle Franse exporten van niet-gedenatureerde ethylalcohol uit landbouwprodukten, met inbegrip van de exporten die tegen een hogere prijs dan de evenwichtsprijs plaatsvinden en de markten van de invoerende Lid-Staten derhalve niet verstoren.

29 Vast staat, dat de nationale alcoholproduktie in de invoerende Lid-Staten — zelfs met betrekking tot duurdere kwaliteitsalcohol — ongunstig wordt beïnvloed door de Franse exporten, die door de nationale marktorganisatie in Frankrijk worden bevorderd. Gelijk de Commissie immers terecht heeft opgemerkt, stimuleert de Franse alcoholregeling de uitvoer van zogenaamde „alcools libérés", die rechtstreeks door particuliere ondernemingen worden verkocht, daar over deze alcohol een compenserend bedrag wordt geheven indien hij in Frankrijk in de handel wordt gebracht.

30 Het zesde middel van de regering van de Franse Republiek moet derhalve worden verworpen.

31 Gelet op het voorgaande, en zonder dat uitspraak behoeft te worden gedaan over de door de Commissie opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid, dient het beroep in zijn geheel te worden verworpen.

Kosten

32 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Daar de Franse Republiek in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen, daaronder begrepen die van de interveniërende partij.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende:

1) Verwerpt het beroep.

2) Verwijst verzoekster in de kosten, daaronder begrepen die van de interveniërende partij.

Mackenzie Stuart Galmot Kakouris Bosco

Koopmans Everling Joliet Mointinho de Almeida Rodríguez Iglesias

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 12 februari 1987.

De griffier

P. Heim

De president

A. J. Mackenzie Stuart